

skal være opmærksom på, at der ikke sker for stor knopskydning, for så vidt angår nedsættelse af øvrige stiftsudvalg.

Af lovforslaget fremgår det, at stiftsudvalget vedrørende økonomi nu er nedlagt, og det vil være det samlede stiftsråd, som har ansvaret for kirkernes og præsteembedernes kapitaler og i øvrigt også for gravstedskapitalerne. På samme vis har stiftsrådet også mulighed for at beslutte, at det mellemkirkelige arbejde varetages af det samlede stiftsråd og ikke udskilles i et særskilt udvalg.

Jeg vælger at se forslaget som et tiltag, der kan være med til at forny den dynamik, som nødvendigvis må være op og ned i den kirkelige organisation. De læge medlemmer kan som hidtil tage gode ideer med på arbejde i menighedsrådet, men de har også mulighed for at nyde godt af inspirationen fra fællesskabet i stiftsrådet og eventuelt få understøttet projekter i sognene, som det ellers kunne have været svært at få gennemført.

Jeg vil gerne fremhæve, at rådet ikke skal fratage sognene deres position som den væsentligste ramme for det kirkelige liv, men derimod virke som supplement dertil og skabe mulighed for, at de sogne, der ønsker det, kan samarbejde på relevante områder og hjælpe hinanden.

Det er min umiddelbare vurdering, at lovforslaget imødekommer flere af de ønsker, som betænkning 1495 fremhævede som værende væsentlige, og i Venstre ser vi frem til et konstruktivt udvalgsarbejde.

Kl. 10:05

Formanden:

Tak til hr. Per Bisgaard. Der er ikke ønsker om korte bemærkninger. Næste ordfører er fru Karen Klint.

Kl. 10:05

(Ordfører)

Karen J. Klint (S):

Det er jo rigtigt, som den foregående ordfører sagde, at det handler om en permanentgørelse af nogle stiftsråd, som man har arbejdet med på forsøgsbasis, og jeg har noteret mig, at der er rigtig mange, der har udtalt sig positivt om forslaget, men modsat synes jeg måske også, at der er endnu flere, der slet ikke har haft en mening. Der er i hvert fald kun 25 menighedsråd ud af de knap 2.200, vi har, der har indsendt et hørings svar, og jeg ved ikke, om man kan sige, at det er et stort antal læge folk, som blander sig i debatten, når det er så lille et antal svar, der er kommet fra dem; det tyder jo ikke på den store

involvering. Og jeg synes faktisk, at der er nogle problemområder i den kirkelige struktur, som alt andet lige burde vække til større interesse. Jeg tror, at vi selv bidrager til den manglende interesse eller den manglende mulighed for at få en større debat, for når man ikke svarer så godt fra menighedsrådene, er det måske, fordi man ikke ser nogen sammenhæng i det.

Der står faktisk i hvert fald noget klogt i det her lovforslag; der står, at menighedsrådsfolken skal være i flertal for at kunne komme godt nok til orde, og det har de jo netop ikke været i de udvalg og i de strukturer, som står bag indstillingen om, at der skal være et forslag, for hver eneste gang regeringen nedsætter nogle udvalg, er der to biskopper, to gejstlige, to præster, og så to lægfolk, og der er de jo i hvert fald klart i mindretal, og når der så står her, at man skal være i flertal for at præge beslutningerne, så kunne det jo være, at vi netop i den måde, vi arbejder på, har indbygget noget, som gør, at lægfolket står af.

Men retfærdigvis vil jeg sige, at lovforslaget her er en indrømmelse af, at der skal ske noget. Der står også, at »sognemenigheden er folkekirkens fundament«, og der skal »ikke etableres nye organer eller strukturer, medmindre de giver et bedre grundlag for sognemenighedens arbejde.« Det synes jeg er to meget klare beskeder, der står i forslaget her. Spørgsmålet er så bare, om netop forslaget om en permanentgørelse af stiftsrådene er det, der løser den udfordring. Målet er jo en bedre dialog mellem menighed og stift, og det kan man vel godt gøre på en anden måde.

Når vi ikke er så ovenud begejstrede for lovforslaget om at permanentgøre for nuværende, er det også, fordi der er så mange andre ting, der er i grøde inden for folkekirkens område. Der er nedsat et bloktilskudsudvalg, hvor de læge igen er i klart mindretal; der er kun én repræsentant for menighedsrådene i det bloktilskudsudvalg.

Vi har jo grundlæggende ikke en statskirke, men jeg synes faktisk, at vi får flere og flere regler fra statens side ind over folkekirken. Vi har jo efterlyst en større debat omkring folkekirkens struktur, virke og kompetencer. Vi ser noget, der ligner en kompetenceglidning oppefra og ned, men spørgsmålet er, om det reelt er en decentralisering, vi ser, eller om det er en centralisering, vi ser. Jeg synes i hvert fald, at det er lidt underligt, at vi jo har en liberal regering, men når jeg f.eks. læser interviewet med ministeren i Kristeligt Dagblad i dag, må jeg sige, at vi jo bliver fan-